

Kan vi ikke fastholde hinanden inden for FN på at løse de store mangeartede opgaver, vi står over for, så har FN ikke længere sin berettigelse, og derfor er det vigtigt, at USA kommer med, USA skal med, og det skal være vores klare budskab her i dag.

Ligesom alle de andre gange vi har diskuteret nedbringelse af CO₂, så vil vi fra konservativ side også i dag påpege det fornuftige i at lade landene benytte sig af handel med kvoter.

Der er sund fornuft i at lade miljøforbedringer udføre og blive foretaget i lande, der ellers ikke ville kunne finansiere en omlægning af energiforsyningen, og vi bør få mest muligt miljø for de penge, der er til rådighed.

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke bekymrede for, at vi så blot vil slække på omlægningen af danske forhold og dermed nedbringelsen af vores CO₂-udslip. Vi opfatter faktisk det her som en sag, der er forholdsvis bred enighed om og en stor vilje fra industriens side til at være med til at løse.

Vi mener også, det er vigtigere, at vi internationalt samlet set får nedbragt, end at man lige præcis på millimeter i Danmark opfylder den kvote, vi har forpligtet os til.

Vi ser derfor frem til Miljø- og Energiministeriets analyse af muligheden for at anvende CO₂-kvoter i større omfang som virkemiddel i både den nationale og den internationale klimapolitik.

Men altså konservativ støtte til denne ratifikation, og da jeg alligevel er på talerstolen, skal jeg meddele på vegne af CD, som ikke kan være til stede her i dag, at de også kan støtte ratificeringen.

Anni Svanholt (SF):

Danmark skal sende et stærkt signal til verden. Vi vil ratificere Kyoto-protokollen, vi vil videre i processen, vi vil ikke acceptere, at Danmark blokerer klimaaftalen.

Målet er selvfølgelig, at klimaaftalen kan sættes i kraft senest ved Rio+10-mødet i Sydafrika i år 2002. Det er godt, at regeringen lægger forslaget frem nu, så vi kan komme i gang og være med til at accelerere processen.

Vores klode er ude af balance, ingen tvivl om det. Den globale opvarmning er i fuld gang, og verdenssamfundet står over for den værste tænkelige miljøkatastrofe. Vi står over for en kolossal udfordring, der kræver globalt lederskab og handlekraft og internationalt samarbejde, for

det handler jo i bund og grund om fordelingspolitik på verdensplan.

Det er altså ikke alene et spørgsmål om at undgå klimakatastrofer, det handler også om, at de rige industrilande, som har skabt problemerne, skal påtage sig ansvaret og skære ned på drivhusgasserne, så ulandene også får mulighed for at udvikle deres velfærd.

I fremtiden bliver der mindre drivhusgas, altså CO₂, til rådighed pr. indbygger i verden, hvis vi skal forhindre den værste miljøkatastrofe. Derfor skal vi vise aktiv solidaritet med de fattige lande ved at gå foran og skære ned på vores drivhusgasser.

Det handler altså også om produktion, udvikling og velfærd på verdensplan og så selvfølgelig i sidste ende om overlevelse for mange mennesker.

Det kræver globalt lederskab, og hvem vil tage førertrøjen? Verdens mægtigste bidragyder til klimaproblemerne og mindste bidragyder til udviklingslandene i kontanter har opsagt klima-aftalen. Med Bush ved magten ser det altså meget sort ud for virkeliggørelse af klimaaftalen. Bush vil hellere bruge milliarder af dollars på et vanvittigt missilskjold i stedet for at være med til at redde kloden fra miljøkatastrofer.

Men Bush skal ikke få held til at sabotere klima-aftalen med sit veto. Resten af verden har allerede ventet på USA i 5 år, nu må det være nok. EU må gå foran og i konkrete handlinger vise nedskæringer i drivhusgasser og vise, at det er foreneligt med både national og international velfærd.

Klimaaftalen fra Kyoto i Japan fra 1997, som er utilstrækkelig i forhold til problemerne, skal som minimum gennemføres. Danmark skal være drivkraften i EU ved at vise i konkrete handlinger, at vi kan. Det handler om energibesparelser, energieffektivitet og udbygning med vedvarende energi.

Vi kan skære 21 pct. af udledning af drivhusgasser, som Danmark lovede i Kyoto, og vi vil gøre det hjemme hos os selv, skal vi sige til de andre. Selvfølgelig ingen nettoelekспорт, og vi skal have udfasning af kulraften. EU må tage førertrøjen og lave aftaler med andre industrilande og udviklingslande uden om USA. De folkelige kræfter må forenes og presse industrilandene, selvfølgelig især USA.

ATTAC-bevægelsen, som jo også har etableret sig i Danmark, kan måske blive en afgørende faktor i kampen mod drivhusgasserne og for udvikling og velfærd også for ulandene.